

τίου· δὲ τινὰ εἶδη ζώων ἦσαν τοὺς ἀρχαιοτέρους καιροὺς πολὺ ἐπτενέστερα, ἢ τὴν σήμερον. Τῶν τοιούτων οὔτε ἡ φύσις ἠλλαιώθη, οὔτε τὸ κλίμα τῶν τόπων, ὅθεν ἀνεχώρησαν, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν· ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ζήσωσι πλέον εἰς αὐτούς· ἀλλὰ μέρος μὲν ἐφόθισεν αὐτὰ ἡ καταδρομὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ καὶ ἐξωλόθρευσε παντάπασι· μέρος δὲ ἀποκατέστησεν ἀνεπιτηθείους τὰς κατοικίας αὐτῶν ἡ ἐκτάσεις τῆς οἰκονομικῆς γεωπονίας· ὥστε ἐδι-
 αθησαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς μικρότερον τῆς γῆς μέρος. Ἄλλα τινὰ εἶδη ζώων ἐξωλοθρεύθησαν διόλου ἀπὸ τό-
 πους, ὅπου πρότερον ἐπεπόλλαζον· τὸ τοιοῦτον ὅμως συμβεβηκὸς οὐδὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνεται ὡς ἔλλειψις τῆς φυσικῆς ἐκτάσεως τοῦ ζώου.

§. 65.

Περὶ τῶν Κοινῶς Ἐκτεταμένων Τετραπόδων.

Κοινῶς Ἐκτεταμένα Τετράποδα, ἥτοι γαλακτοτρόφα, εἶναι ὁ σκύλος, τὸ κοινότατον πάντων τῶν ζώων, ὁ βούς, τὸ πρόβατον, ἡ αἶγα, ὁ ἵππος, ὁ ὄνος, ὁ χοῖρος καὶ ὁ γάτος, τὰ ὅποια ἐξημερώσας ὁ ἀνθρώπος, ἀποκατέστησε ζῶα οἰκιακὰ. Ἐκ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων τὰ κοινότερα εἶναι, ἡ αἰλώπηξ, ἡ ἄρκτος, ὁ λαγός, ὁ εἰσέπυς, ἡ ἔλαφος, ἡ δορκὰς, ὁ σκίουρος, οἱ ὕρακες, οἱ μῦες, αἱ ἐκτίδες, καὶ ἐκ τῶν θαλασσίων θηρίων, ἡ

κοινή φώκη. Ταῦτα ὅμως τὰ ζῶα δὲν διαίτωνται πάντα ἐπὶ τὴν κατεψυγμένην ζώνην.

Ὁ Σκύλος ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ τυχόν κλίμα, καὶ εἰς τινὰς τόπους εἶναι τὸ μόνον οἰκιακὸν ζῶον ὡσεὶ ἀναπληροῖ τὴν χρείαν τοῦ ἵππου καὶ τοῦ βοῦς. Ἡ ἔκτασις τοῦ προπάτορος αὐτοῦ Λύκου δὲν εἶναι πολὺ κατωτέρα. Αὐτὸς ἐπὶ τὸν παλαιὸν κόσμον ἀρχινᾷ ἀπὸ τοῦ πολικοῦ κύκλου, καὶ ἐκτείνεται καθ' ὅλην τὴν εὐκράτου καὶ διακεκαυμένην ζώνην, ἕως τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τῆς Ἀφρικῆς. Ἐπὶ δὲ τὴν Ἀμερικὴν εἶναι γνωστὸς μόνον ἀπὸ τῆς Καναδάς ἕως τὸ Μεξικόν.

Ὁ Βοῦς ἐκτείνεται τὸ πολὺ μέχρι τῆς 64 μοίρας τοῦ ἀρκτ. πλ. ὁ δὲ προπάτωρ αὐτοῦ Βόναςος ζῆ ἄγριος ὡς 10 μοίρας μεσημβρινώτερον. Ὁ βοῦς εὐδοκίμει μάλιστα ἐπὶ τοὺς θερμότερους τόπους τῆς εὐκράτου ζώνης.

Τὸ Πρόβατον καὶ ἡ Αἶγα ὑποφέρουσι τὸ ψύχος τοῦ πολικοῦ κύκλου, καὶ τὸν καύσουα τοῦ ἰσημερινοῦ· τὸ πρῶτον ὅμως ὑποφέρει μᾶλλον τὸ ψύχος, καὶ τὸ δεύτερον τὸν καύσουα. Ὁ Μοῦσμων, ὁ προπάτωρ τοῦ προβάτου, διαίταται τώρα ἐπὶ πάσας τὰς τέσσαρας ἡπείρους τοῦ κόσμου, μόνον κατὰ τὰ ὄρη τῶν εὐκράτων ζωνῶν. Ἐπὶ δὲ τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς αὐτῶν τῶν ὀρέων περιφέρεται ἀκόμη ὁ Αἰγόκερος, καὶ ὁ Αἶγαγρος, οἱ προπάτορες τῆς αἶγας.

Ὁ Ἴππος εὐρίσκεται ἐπὶ τὴν Εὐρώπην μέχρι τοῦ πολικοῦ κύκλου, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀσίαν μέχρι τῆς 64 μοίρας τοῦ ἀρκτ. πλάτ. ὁ δὲ Ὄνος δὲν ὑποφέρει τόσον τὸ ψύχος, καὶ εὐρίσκεται ἐπὶ τὴν Εὐρώπην τὸ πολὺ ἕως τὴν

60 μοίραν τοῦ πλάτους· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ὑποφέρει τὴν θερμότητα καλλίον τοῦ ἵππου, ὅστις εἶναι κατὰ πάντα διαρκέστερος, καὶ ἐκτείνεται πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ προπάτορες αὐτῶν ὁ Ὀναγρος καὶ ἡ Συρία Ἡμιονεῖς διαιτῶνται ἐπὶ τὴν Μεσαίαν Ἀσίαν.

Ὁ Ἡμέρος Χοῖρος ἐκτείνεται ἕως τὴν 64 μοίραν τοῦ πλάτους· ὁ ἄγριος ὁμῶς μόλις φθάνει ἕως τὴν 60. Ἐπὶ τὴν Ἀμερικὴν ἀρχινᾷ ἀπὸ τὴν 50 μοίραν. Ἀπὸ τῶν ὄρεων τούτων ἐκτείνεται πρὸς μεσημβρίαν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς, τοῦτ' ἐστὶν ἀπὸ τῆς Λαπωνίας ἕως τὸ Εὐέλπες ἀκρωτήριον. Κατὰ τὴν Ἀμερικὴν δὲν εὕρισκετο ὁ ἄγριος χοῖρος· ἀλλὰ μετεκομίσθη ἐκεῖτε ἡμέρος ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ κολούμβου, καὶ τώρα ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Καναδάς ἕως τὴν Μαγελλανίαν γῆν, ποῦ μὲν ἡμέρος· ποῦ δὲ ἕκτοτε ἄγριος, καὶ ἀλλοῦ ἐξηγριωμένος. Ὅταν ἀνεκαλύφθησαν κατ' ἀρχαίς αἱ νῆσοι τοῦ Μεγάλου Ἰνκεανοῦ, εὕρέθησαν καὶ ἐκεῖ χοῖροι.

Ὁ Ἡμέρος Γάτος ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἀπὸ τῆς Ἰσλανθίας ἕως τὸ Εὐέλπες ἀκρωτήριον· εἰς δὲ τὸν νέον κόσμον μετεκομίσθη κατὰ τὰς πρώτας ἀποικίας τῶν Εὐρωπαίων, καὶ ἐκτείνεται ἕως τὴν Παταγονίαν. Ὁ ἄγριος γάτος ἐξετάθη ὀλιγώτερον. — Τοιαύτην λοιπὸν φυσικὴν δύναμιν ἔχουσι τὰ ὠφελιμώτατα ζῶα ὥστε ἀκολουθοῦσι τὸν ἄνθρωπον εἰς πᾶσαν σχεδὸν τὴν γῆν, καὶ οὕτω γίνονται εὐκόλως οἰκιακά. Πάντα ταῦτα τὰ ζῶα, τὰ ἐξημερωθέντα ἐξ ἀμνημονεύτων αἰώνων, δὲν συζῶσι πούθεν ἀλλοῦ ἄγρια ἀγεληδόν, εἰμὴ κατὰ τὴν μεσαίαν

Ἄσιαν. Τοῦτο δὲ γίνεται τεκμήριον ἀξιολογιάτατου εἰς τὴν ἰσορίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς γῆς.

Ἡ Ἀλώπηξ ἐκτείνεται πολὺ μᾶλλον τῶν εἰρημένων ζώων. Ὀλόκληραι ἀγέλαι αὐτοῦ τοῦ γένους περιφέρονται ἐπὶ τὴν Νόβαν Ζεμλιάν, καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀσίας, τὰ παρὰ τὴν παγωμένην θάλασσαν ὡσαύτως ἐπὶ τὴν Πεγγάλην, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Γουίνεαν· ἔτι δὲ κατὰ τὴν Γρευλανδίαν, τὸ Μεξικόν, τὴν Περού, καὶ τὴν Μαγελλαϊάν γῆν.

Ἡ Ἄρμετος ἐκτείνεται ἕως τὴν 66 μοῖραν τοῦ πλάτους, πλησίον τῶν Λαπόων καὶ Σαμογετῶν· εὐρέσκεται ὁμως καὶ κατὰ τὸ Σιάμ, τὴν Ἰόσαν καὶ τὴν Κεϋλόνην, καὶ προσέτι ἐπὶ πάντα τὸν Νέον Κόσμον, ἀπὸ τῆς Λαβραδόρου μέχρι τῆς Καναδάς, τῆς Λουϊζιάνης, τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Περού, τοῦ Μαραγγιόνος, καὶ ἐντεῦθεν ἕως τὸν Μαγελλαϊκὸν πορθμόν.

Ὁ Λαγός ἐπολλαπλασιάσθη καὶ ἐξετάθη καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Τὸ γένος τοῦτο τῶν ζώων ἐκτείνεται ἐπὶ τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ τῆς Μαγγάσκας ἕως τὴν Κεϋλόνην, καὶ ἀπὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἕως τὴν Κίναν. Πρὸς τούτοις ὑποφέρει τὸν καύσωνα τῆς Ἀφρικανῆς Σενιγαμβίας καὶ Γουινίας, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀμερικὴν ἐκτείνεται μέχρι τῆς Γρευλανδίας, καὶ τοῦ Οὐτσονείου κόλπου.

Ὁ Δασύπους εἶναι κυρίως κάτοικος τῶν Θερμῶν κλιμάτων τοῦ παλαιοῦ κόσμου· ἔθεν μετεκομίσθη καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Αὐτὸς ὑποφέρει τὸ ψύχος πολὺ ὀλιγώτε-

ρον τοῦ λαγοῦ· ὅθεν κατὰ τὴν Σβεκίαν ζῆ μόνον ἐντὸς τῶν οἰκων.

Ἡ Ἐλαφος ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς κάτοικος καὶ τῶν δύο κόσμων· διότι ὅταν ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀμερική, εὐρέθη καὶ αὐτὴ ἐκεῖ· ἐκτείνεται δὲ ἀπὸ τοῦ Οὐτσουνείου κόλπου μέχρι τοῦ Μεξικοῦ, καὶ ἴσως εἰς τὴν Περου, τὴν Παραγουάην, καὶ τὴν Βρασιλίαν. Ἐπὶ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς 64 μοίρας τοῦ πλάτους εἰς πάντας τοὺς τόπους αὐτῆς, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὴ πρὸς τοῦτοις εὐρίσκεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ τῆς 55, ἢ τῆς 60 μοίρας τοῦ πλάτους, εἰς τὰς νήσους Κεϋλόνην, Ἰάβαν καὶ Σουμάτραν. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν, κατὰ τὴν Βαρβαρίαν καὶ τὴν Ἀθυσσινίαν, καὶ προσέει κατὰ τὴν Γαλλικὴν νῆτον (Il. de France), ὅπου ἐφέρθη ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐπολλαπλασιάσθη ἰκανῶς· ἀλλ' ἠλαττώθη πολὺ τὸ σωματικὸν αὐτῆς μέγεθος, καθὼς καὶ ἐπὶ τὴν Βαρβαρίαν. Καὶ ἡ Δορκὰς εὐρίσκεται ὡσαύτως ἐπὶ τοὺς πλησιότερους τῆς Εὐρώπης τόπους, εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ Σβεκίαν· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ, ἀπὸ τοῦ Ἰρκούτακου εἰς τὴν Ἰάβαν καὶ Κεϋλόνην. Πολλοὶ βεβαιώνουσιν, ὅτι εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν· δὲν ἔγινεν ὁμως εἰσέτι γνωστὸν, αὐτῆς ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ.

Τὸ τοῦ Σκιοῦρομ μικρὸν σῶμα ἔχει πολλὴν φυσικὴν δύναμιν. Αὐτὸς ἀρχινᾷ ἐνδοτέρου τοῦ πολικοῦ κύκλου, καὶ ἐκτείνεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, ἀπὸ τῆς Σιθροίας εἰς τὴν Περσίαν καὶ τὸ Σιάμ. Ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν εὐρίσκεται ἐνθεν καθεῖθεν. Ἡ Ἀρκτικὴ Ἀμε-

ρική τρέφει παιπόλλους, οί όποιοι εξαπλώνονται και εις τήν Μεσημβρινήν Ἀμερικήν. Είναι αξιοσημείωτοι αἱ με- ποιήσεις τοῦ ζώου τούτου, τὰς όποιας κάμνει ἐπὶ τήν Ἀρктиκὴν Ἀμερικὴν, τήν Λαπούαν, και τήν Σιδηρίαν, κατὰ ἀγέλας ἀναριθμήτους· φαίνεται δὲ, ὅτι κινεῖται εις τοῦτο μάλλον ἐξ ἁλλείψεως τῆς τροφῆς, ἢ ἐκ τοῦ μεγά- λου ψύχους.

Οἱ Ὅρακες και οἱ Μῦες, οἱ όκληροὶ ἡμῶν σύ- νοικοι, κατάγονται κυρίως ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἢ τοῦλά- χιστον ἐκ τῶν βορείων τόπων τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Ἐπει- δὴ ὅμως ἐμβαίνουναι προθύμως εις τὰ καράβια, και συν- ταξειδεύουσι μὲ τοὺς ἀνθρώπους, και εις πλείονα ἐνόχλη- σιν τῶν ναυτῶν διέρχονται ἀδραβεῖς ἐπίτης και τὸν ἰση- μερινόν, και τὸν πολικόν κύκλον· δια τοῦτο μετέβησαν κρυφίως διὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν καραβίων εις πάσας τὰς γω- νίας, και τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ὅπου ἐταξειδευσαν οἱ Εὐρωπαῖοι, ἕως και εις τὰς νήπους τῆς Ἀουστραλίας, και εὐδοκμήσαντες πανταχοῦ, ἐπολλαπλασιάσθησαν τόσον ὥσε ἐδίασθη ἐνίστε ὁ ἄνθρωπος, νὰ παραχωρήσῃ εις αὐ- τοὺς τόπον. Ἐπὶ τὴν γῆν ὅμως δὲν ὑποφέρουσι τὸ ψύχος τῶν ὑπερβορείων τόπων. Ἐν τῇ Γρενλάνδιᾳ και Ἰαπο- νίᾳ δὲν εὐρίσκονται· ἀλλ' ἐπὶ τὴν Ἰσλανδίαν, και τὴν Νορβεγίαν μεσημβρινώτερον τοῦ Ἐλγκελάνδ, και ἔτι κατὰ τὴν Σβεκίαν. Ἐπὶ δὲ τὴν Ἀσίαν δὲν ἐκτείνονται ὑπὲρ τὴν 61 μοίρ. τοῦ πλάτ.

Ἡ Ἰκτίς, ἡ ἔχουσα τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς μελανόν, ζῆ σχεδόν ἐπὶ πάντα τὰ κλίματα· οἶον ἐπὶ τὴν Λαπούαν, μεταξὺ τῶν Σαμογετῶν, ἐπὶ πᾶσαν σχεδόν τὴν Σιδηρίαν,

τὴν Νέαν Φουντανδίαν, τὴν Κανάθαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὰς Μολούκας νήσους, τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Γουιάναν.

Ἡ Κοινὴ Φώκη εὐρίσκεται εἰς πάντας σχεδὸν τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ Ὠκεανοῦ, ἐπίσης καὶ κατὰ τὸ ἀρκτικόν, καὶ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν ἡμισφαίριον. Ἐντὸς ὅμως τῆς Βορείου Θαλάσσης εἶναι λίαν πολυπληθὴς, καὶ συναρτᾷ ἀγάλιας μεγάλας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ εὐδοκίμει μᾶλλον κατὰ τὰ ψυχρὰ κλίματα τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Ἐπὶ δὲ τὸν νῦν κόσμον ἐκτείνεται κατὰ τὸ μῆκος τῶν αἰγιαλῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἐντὸς τοῦ Καμβεχίου κόλπου, καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι σημειώσεως ἄξιον, ὅτι ἡ φώκη αὕτη εὐρίσκεται καὶ ἐντὸς λιμνῶν, ὄχι μόνον ἀλμυρῶν, καθὼς ἡ Κασπία Θάλασσα ἀλλὰ καὶ γλυκῶν, καθὼς ἡ Βαϊκάλη, καὶ ἄλλαι

§. 66.

Περὶ τῶν ἑκταθέντων Ζώων εἰς Μεγάλα τῆς Γῆς Μέρη.

Ἡ Δευτέρα Κλάσις περιλαμβάνει τὰ ἐντὸς μεγάλης τόπων περιορισμένα ζῶα. Τοὺς τοπικοὺς ὅμως ὄρους τινὸς ζώου, τοὺς ἀποδιδόμενους διὰ τῶν μοιρῶν τοῦ πλάτους, δεῖν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωμεν ὡς μάνδραν τινὰ, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ ζῶον περικλεισμένον. Ἡ ἀποδιδόμενη μοῖρα σημαίνει τὰ ἔσχατα μέρη, ὅπου ζῆ πουθενὰ τὸ ζῶον ἐλεύθερον κατὰ τὴν συνήθειάν του. Ἐνίοτε